

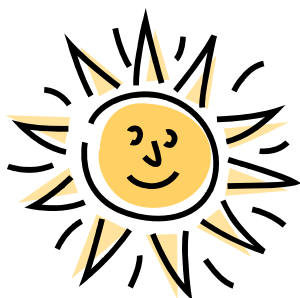

Zpravodaj obce Černá v Pošumaví

Červenec – srpen 2009

Čas letní, čas prázdninový

Stejně jako každý rok, opět nastal námi všemi toužebně očekávaný čas prázdnin a letní dovolené. Většina z nás se těší na dovolenou, na kterou jsme se připravovali již od zimy. Již v zimě kdy je venku sychravo a máme špatnou náladu sníme o slunném, jasném a teplém počasí někde na písčité pláži u moře, na louce u rybníka nebo na pasece v lese. Někdo má rád moře a hodně lidí kolem sebe a druhý naopak má rád les, klid a samotu. Každý tráví tento letní čas jinak, podle svých zálib, potřeb a možností. Nejlépe se cítíme tehdy, kdy se ohlédneme za sebe a můžeme si říci, že to co jsme prožili bylo velice prospěšné a krásné. I u nás doma, v naší obci můžeme strávit krásné prázdniny a dovolenou, k čemuž jistě přispěje již tradiční „Léto v Černé v Pošumaví“ s mnoha kulturními a společenskými programy. Přejeme, aby se Vám splnilo to, o čem jste snili v čase, kdy venku bylo sychravo, dětem příjemné prožití prázdnin, spoustu dobrodružství a načerpání nových sil do nového školního roku a prostě všem léto jak má být.

-red-

Ze zasedání zastupitelstva obce

Dne 22. června 2009 se zastupitelstvo obce Černá v Pošumaví sešlo na svém 28. zasedání. Za přítomnosti osmi zastupitelů a občanů obce byly projednány a schváleny zejména tyto záležitosti:

Celoroční hospodaření obce a závěrečný účet obce za rok 2008 včetně zprávy nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2008, která konstatuje, že byly zjištěny jen nevýznamné chyby a nedostatky || Nákup ideální poloviny pozemků p.č. 128/1, 129/1 a 190/7 v k.ú. Černá v Pošumaví s čím souvisí schválení rozpočtového opatření obce 2/2009 ve zvýšení výdajů o 949.675,- Kč || Přijetí daru ve formě pozemků nebo jejich částí

PK č. 779/11, 779/25, 779/12 pro budoucí rozšíření veřejné komunikace a pozemky p.č. 126/5, 126/6 a 401/1 || Pronájem pozemků, budov a zařízení kempu Jestřábí I, včetně podnájmu pozemků || Prodej pozemků nebo jejich částí p.č. 124/11, 211/287, 247/70, 441/110, 447/181, 447/182, 448/62, 448/63, 451/52, 463/2, 463/3 || Zveřejnění záměru pronájmu pozemku p.č. 843/2 || Zrušení předkupního práva obce k pozemku p.č.505/42 a to za doplatek 250,- Kč/m² || Zveřejnění záměru odprodat části pozemků p.č. 447/156 a 738/29.

Usnesení, zápis s přílohami a oznámení záměrů z 28. zasedání obecního zastupitelstva obce Černá v Pošumaví najdete v plném znění na internetových stránkách obce a na úřední desce obecního úřadu.

-red-

Vzpomínky pana Václava Váchy

(narozen 26.9.1924, bytem Černá v Pošumaví čp.19.)

Pan Václav Vácha pochází z vesnice Chválkov poblíž Havlíčkova Brodu a do obce Černá na Šumavě přišel se svými rodiči, otcem Janem, matkou Františkou, bratrem Janem a dvěma sestrami. Tatínek byl zedník, doma bylo sedm dětí, bydleli v nájmu a tak se bylo co ohánět. V době osidlování pohraničí se rozhodli ze své vesnice odejít, s vidinou vlastního hospodářství a lepší možnosti obživy. Tehdy bylo určeno, do kterých pohraničních okresů se budou zájemci posílat, a pro Havlíčkobrodsko byl určen okres Český Krumlov.

Celá šestičlenná rodina tedy v roce 1946 do obce přijela a k nastěhování jim byl na základě přidělové listiny, určen dům čp. 24, dnes Hospoda U Honzy, předtím U čerta.

Pan Václav Vácha se však ve svém vyprávění vrátil o nějaké roky dozadu:

„Jelikož jsem byl ročník 1924, byl jsem totálně nasazen na nucené práce do Německa. Pracoval jsem v Tuttingu, což je na trase za Stuttgartem. Tehdy byl Stuttgart silně bombardován Američany a my jsme tlakovou vlnu pociťovali až sem. Pracoval jsem tam asi 14 měsíců a pak hned po vánocích, začátkem roku 1945, kdy už vládl určitý chaos, nás pustili domů. Dělal jsem pak v Praze – Čakovicích, kde se opravovaly letecké motory. Pak jsem přešel za Prahu do Davle, kde jsou dva tunely, do nichž Němci nastěhovali frézy a soustruhy a tam jsme pracovali“.

Vzpomínky pak pokračují:

„Když jsme přišli do Černé, samozřejmě, tak jako všude, byli na barácích ještě němečtí obyvatelé. V našem budoucím domě byli dva Němci s chlapcem, bydleli vlevo a my vpravo. Nic nám nedělali, my jim také ne, celkem jsme spolu vycházeli, i když vím ze svého nasazení v Německu, jací oni dokáží být.“

Já jsem však ještě v roce 1946 nastoupil na vojenskou službu do Českých Budějovic – Čtyř Dvorů a vrátil jsem se v roce 1949. Mezitím docházelo k odsunu Němců, u nás jim nikdo nic nedělal, mohli si vzít tolik, kolik unesli, sraz měli dole u hospody na rozcestí, pak je auty vozili na vagony do Hůrky a odtud pryč. Zdálo se to být kruté, ale Němci rychle zapomněli, co oni dělali, když Hitler zabral pohraničí. Zním několik Čechů, kteří si dokázali vzít tak akorát aktovčičku a byli rádi, že rychle utekli, tak se k nim Němci chovali. Dneska se na to zapomíná a mnohem více se připomíná odsun Němců jako tragický. Ovšem byly i případy opačné, vždy záleželo na lidech, třeba v Německu, tam byl s námi nějaký Rus, který udával, a sami Němci nás upozorňovali, abychom se před ním měli na pozoru.

Když jsem se vrátil z vojny domů, našel jsem si zde děvče, které se nakonec stalo mou manželkou, a po vánocích v roce 1950 jsme se brali. Manželka byla za svobodna Strnadová a tak po svatbě jsme se nastěhovali ke Strnadům na čp. 10. Pak se nám narodila holčička, Věruška, která však ve svých dvaceti létech zemřela. Pro nás to byla hrozná rána, ale všechno, co tomu předcházelo, je ještě dnes nepředstavitelné. Začala mít problémy s okem, bylo jasně vidět, že je potřeba onkologické vyšetření, ale lékaři si stále vedli svou, že jde jen o určitý zánět. Teprve po třech až čtyřech měsících, kdy už situace byla vážná, se vše začalo řešit, ale bylo již pozdě.

U Strnadů bylo také hodně dětí a tak, abychom mohli žít samostatně, zažádal jsem o baráček u vody, naproti Gregarovým, kde jsou dnes papírny. Všechno se kladně vyřídlilo, zaplatil jsem a baráček mi byl přidělen.

Do práce jsem nastoupil do Tuhových dolů do Hůrky, kde jsem pracoval v úpravně tuhy, která se zde mlela, sušila a pak odvážela pryč, zřejmě do železáren, kde jí využívali, protože tuha neshoří, pouze změni barvu.

Pod úpravnou tuhy stála velká budova rašeliny, odtud vedla úzkokolejná trať, po níž se sem přivážela rašelina až z Mayerbachu. Když pak rašelina skončila, budovu převzaly tuhové doly a měly tam sklad umleté tuhy. Vedle úpravny tuhy jsem také pracoval ve mlýně.

Když pak doly zase začaly fungovat, tak jsem přešel na práci do podzemí. Byly tam vyšší výdělky, ale zase to bylo velmi namáhavé. Tehdy se samozřejmě vše kopalo ručně, kompresor nebyl a tak ruce dostávaly pořádně zabrat.

Pracoval jsem na nové šachtě, pak na šachtě Vilemína, která zůstala po Němcích, byla vybetonována a tak se čistila a sloužila k odčerpávání vody. Pracoval jsem pak na úpadnici, která je nyní zatopená, byla pod trať. Ovšem tam byly takové tlaky, že ty dřeva to neudržely, začaly se kroutit a tak se to potom zrušilo.

Voda však stále hrála svoji roli, čerpadla neustále čerpala, ale za vysokých mrazů i proudící voda postupně zamrzala a tak bylo nutno vše nechat zatopit. Doly byly úplně zavřeny, když se začalo napouštět Lipno a tak jsem přešel na Bližnou. Tam se nejprve hloubila jedna jáma, pak byla nazvána Stará jáma, pak druhá jáma Barbora, pak se opravoval komín a dělala se další šachta. Nejhorší bylo, když se šachta hloubila ve skále, člověk pak v těch gumových oblecích byl propocen skrz naskrz. Nahoře museli topit, abychom pak po vyfárání se mohli vysvléct a oblečení usušit“.

Náhled na založení a hospodaření JZD:

„Koncem roku 1948 vyhořelo zde v obci pět usedlostí, což postihlo kromě nás i Bláhu, Rosického, Honzu Váchu a Petra Váchu. Shořely hospodářské objekty, a protože se v té době zakládala Jednotná zemědělská družstva, založilo se od 1. ledna 1949 i v Černé a většina sedláků tam vlastně z nutnosti vstoupila. Dobytek se tedy svedl do šťavárny, kde byla velká kolna, a začalo se hospodařit. Hospodaření bylo však špatné, na jednotku bylo úplně zpočátku 2 Kč, takže, když lidé odpracovali dvě jednotky, vydělali si za den 4 Kč. Ještě, že každý měl doma kravku a prase a dostávali i nějaké zrní jako deputát, jinak by se to vůbec nedalo přežít.

Tehdy bylo velkým hitem DDT, nazývaný Dynocid, to byl prášek proti mandelince bramborové a družstevníci ho sypali ve velkých dávkách přímo z vozu na brambory. Strašně to prášilo, lidé se dusili a tam mohl být i zárodek budoucí nemoci mého tatínka.

Když jsem pracoval v Tuhových dolech, bydleli jsme ještě u Strnadů a tak, když jsem přišel ve dvě hodiny odpoledne ze směny domů, bylo nutno ještě dělat v hospodářství, v senách, ve žních a vše, co bylo potřeba“.

Vzpomínka na řemeslníky a ostatní profese:

„Na čp. 7, co je Jednota, bývala kovárna, nepamatuji si již jména vlastníka, ale byl tam šikovný kovář, Pepík Žižka, byl skutečně dobrý, i když si rád přihnul.

Pak si pamatuji samozřejmě pana Práška, to byl švec, klidný, vyrovnaný člověk, také rybář jako já. Na Gregarovině byl kolář Pokorný, později musel živnost zavřít, neužil by se.

K doktorovi se jezdilo do Hůrky, tady začal být až později na baráku, co je dnes REX, jména si nepamatuji. Ale byl tu jeden velmi dobrý doktor, byl myslivec, jel někam za Budějovice na hon a někde při výjezdu z nemocnice se srazil se sanitkou a to byl jeho konec, jel prý příliš rychle.

Také tady bylo pár lidí, kteří sem přišli jako dosídlenci, tenkrát po Němcích tady bylo spousta nábytku a dalších věcí, ti to vybrali, odvezli a zmizeli. Ti si šli čistě po tom, aby si tady pomohli.

Život v obci:

Před dnešní Jednotou bývala pěkná kašna, ovšem lidé tenkrát na pořádek moc nedbali, do vody do kašny každý hodil to, co nepotřeboval a tak se pak musela zbourat, byla by jen pro ostudu.

Jinak, přestože byla zpočátku bída, tak si myslím, že život byl mnohem lepší než nyní. Lidé měli k sobě mnohem blíže, dneska je všechno jen o penězích a to je to nejhorší na světě, co může být.

Vzpomínám na to, jak naše kapela vyhrávala, já jsem hrál na trombon, Karel Vácha na harmoniku, Ruda Vácha na buben, Jenda Vácha na trumpetu nebo saxofon, takže jsme měli celou kapelu. A než jsme od svých baráků prošli vesnicí k hospodě na Bumbovinu, hostinský se jmenoval Bumba, na dnešní Adéle, tak už byl sál plný lidí a hned se začalo tancovat. Lidé se spolu tenkrát lépe sžili, to dneska již není.

Pod naším barákem tehdy bývalo hřiště, vlastně louka a na ní dvě branky. Bylo to dobré místo a mohlo i zůstat, pokud by bylo zaneseno v mapě jako hřiště, pak by při zatápění Lipna muselo být zachováno, anebo ještě lépe vybudováno, to tehdy byla povinnost.

Problémy s barákem:

Zmínil jsem se již, že jsme se od Strnadů přestěhovali do baráčku u vody, kde je dnes objekt papíren.

V šedesátých letech, když byl předsedou MNV Vladimír Hofírek, tenkrát přišel za mnou s tím, že se musím z baráku vystěhovat, protože všechny baráčky okolo vody se budou bourat a vše se bude planýrovat. Můj tatínek tehdy vážně onemocněl, já jsem se Hofírkovi půl roku bránil, ale když jsem pak věděl najisto, jak je na tom tatínek, uvolil jsem se a přestěhoval do bytu ve vsi, kde bydlím dosud a který mi již na počátku předseda MNV sliboval.

Jenomže všechno bylo úplně jinak, k bourání nedošlo, dokonce baráček začali opravovat. S tím jsem se nemohl smířit a tak šlo všechno soudní cestou, chtěl jsem se znovu přestěhovat zpět, protože tam mi bylo dobře a byl jsem spokojen. Případ se řešil až u Ústavního soudu a vypadalo vše slibně, tam bylo rozhodnuto, že vůči mně byl ze strany MNV proveden podfuk, protože již třetí den po odstěhování barák připadl papírnám. Kvůli druhé straně však šlo vše znovu k soudu a případ byl znovu řešen podivným způsobem. Právník, který mě poprvé zastupoval najednou onemocněl a tak jsem si hledal nového, dostala to právnička, která mě znovu podvedla. Nejenom, že v době soudního procesu u soudu nebyla, ale ani mně neoznámila, že se soud koná a tak jsem vlastně prohrál.

Byl jsem pak dlouhá léta poměrně ve špatném psychickém stavu, tatínek zemřel, pak maminka, na začátku sedmdesátých let mi odešla dcera a začala být nemocná manželka.

Žít se však muselo a já jsem si život zpříjemňoval především myslivostí“.

Myslivec pan Vácha:

„Mysliveckou společnost v Černé zakládal František Švamberg, to byl myslivec tělem i duší. Já jsem tam vstoupil v roce 1954, takže již 54 let nosím flintu na rameni. Za tu dobu jsem přímo srostl nejen s puškou, ale i s přírodou. Myslivec nemůže vidět jen střelení zvěře, ale především její krásu a vznešenost. Často jsem na posedu pozoroval srnku, jak pečlivě obhlíží své stanoviště a teprve pak přivede své potomstvo, jak se o ně stará a hlídá, to je pravá myslivcova radost.

Vzpomínám si, že pod baráčkem, kde jsem tehdy bydlel se ukázalo hejno koroptviček a protože mi jich bylo líto, začal jsem je přikrmovat maminčinou pšenicí a koroptve se tam uchytily. Udělal jsem jim takovou budku a druhým rokem tam již bylo pět takových hejnek. Celkově tady bylo tehdy velké množství zvěře, například za Rackem tam byly stovky koroptví a bažantů. Velmi rád jsem je pozoroval, když docházelo k „snoubení“, to byla úplná nádhera.

Byl tady učitel Nouza, ten se pak odstěhoval do Dubného a tak jsme s ním pak handlovali kohouty za zajíce, odchytali jsme asi 120 koroptví. Když jsme pak později dělali hony, bývalo na výřadu přes 100 kohoutů a téměř sto zajíců.

Bylo nás zpočátku osm, pak deset a revír jsme měli rozsáhlý až na hranice k Valtrovu, za vodou jsme dělali v osmi lidech naháňky. Dnes ani celá Černá není naše. Hony na zajíce jsou zbytečné, kolikrát se dělal hon a střelili se dva zajíci, v dalším roce jen jeden, to je pak pouhé vyvražďování zvěře. Protože již mám léta, honů se nezúčastňuji, ale snažím se na některé nešvary upozornit, ovšem často bez výsledku“.

Náhled na dnešek:

Pan Václav Vácha je člověk ze staré školy a tak není divu, že řada dnešních nešvarů se mu nelíbí a odsuzuje je. Většinou se jedná především o morální a charakterové vlastnosti lidí, což pak vede k morálnímu úpadku celé společnosti.

O současné obci říká: *„To, co se nyní, v poslední době v obci udělalo, to skutečně zasluhuje pochvalu, to je na jedničku. Rád se projdu nyní obcí a pokochám pohledem na pěkně upravené prostranství, chodníky, květinové skalky a další pěkná místa. To se jim opravdu povedlo“.*

Ing. František Záhora

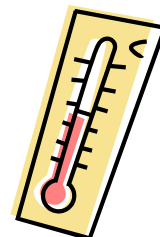
Jak bude v létě?

Mnozí lidé si už pomalu začínají plánovat letní dovolené. Někteří letos vyrazí za hranice. Spousta Čechů letos kvůli finanční krizi zůstává doma, nebo plánuje tuzemskou dovolenou. Jak si ale vybrat ten správný termín, když nevíme, jaké bude v létě počasí? Červenec a srpen jsou nejteplejší a zároveň nejdeštivější měsíce v roce. Ani letos by tomu nemělo být jinak.

Asi nejvhodnější dobou, kdy si naplánovat zahraniční dovolenou a vyjet do teplých krajín, je období od 1. do 8. července. V tyto dny by mělo být u nás chladněji a deštivo. Teploty se v tomto období pohybují většinou okolo 15 stupňů Celsia.

Od 9. července by se pak mělo počasí konečně umoudřit. V tomto období se dá očekávat proměnlivé počasí. Střídat se budou jasné dny se zataženými. Teploty se ale konečně vyšplhají přes 25 stupňů, takže se zahřejeme. Můžou nás ale překvapit i bouřky a občasná přeháňky.

Asi nejvhodnější doba pro plánování dovolené v tuzemsku je zhruba od 21. července. Teploty se v tomto období vyšplhají až na 35 stupňů. Do Česka přijdou tropy. Jen ojediněle se mohou odpoledne a večer vyskytnout bouřky z tepla.

Od 11. srpna nám počasí začne trochu zlobit. Objeví se více přeháněk, ale přesto se budou hodnoty teploměřů pohybovat kolem 25 stupňů.

Koncem srpna se ale pomalu začne to pravé léto s námi loučit. Dny se začnou krátit, přijít mohou i přízemní mrazíky a ráno nás potrápí i mlhy. Koncem srpna ubude srážek, teploty se budou pohybovat do 25 stupňů.

-red-
(zdroj tn.cz)

Červenec a srpen na zahradě

V červenci, který se pyšní statem nejteplejšího měsíce v roce a zároveň je to měsíc přivalových srážek a průtrží mračen, se můžeme těšit pohledem na bohatě kvetoucí zahrádku. Za péči, kterou jim musíme věnovat, se nám ovocné stromy a keře již v červenci odvděčí bohatou úrodou mnoha druhů drobného ovoce. V červenci, kdy máme poslední možnost sklídit jarní zeleninu, zaséváme její podzimní druhy.

Srpen je měsícem, ve kterém nám na zahradě bohatě kvetou teplomilné druhy květin, a také je opět čas ke stříhání dorostlých živých plotů. Kvůli vysokým odpoledním teplotám musíme věnovat zvláštní péči trávníku a kvůli občasným ranním mrazíkům ve druhé části měsíce zase letněným pokojovým květinám. V ovocné a zeleninové zahradě nyní nastává období sklizně. Není to však poslední letošní úroda, protože právě v srpnu je čas k výsadbě pozdní zeleniny na volné záhony.

-red-

Společenská rubrika

V srpnu svá výročí oslaví paní Marcela Koutná, Helena Valnohová a pan Karel Strnad.

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody v osobním životě.

Za SPOZ Věra Daňová

Zprávy ze školy

Ve čtvrtek 18. 6. jsme jeli na výlet do Českých Budějovic. Navštívili jsme Centrum ekologické a globální výchovy Cassiopea, kde pro nás připravili různé soutěže. Potom jsme vyšplhali na Černou věž a nakonec jsme si koupili zmrzlinu a spoustu suvenýrů. Jako každý rok, tak i letos proběhly závody na kolech, v rámci dopravní výchovy. Žáci 4. tř. dostali „Průkaz cyklisty“ za úspěšné zvládnutí všech disciplin.

Letos poprvé byli žáci 1. tř. pasováni panem starostou na čtenáře. Akci připravila naše knihovnice p. Marcela Novotná.

Naše škola vyhrála ve sběru papíru 3. místo v Jihočeském kraji. Žáci za to dostali od společnosti A.S.A. dárečky. Tímto také děkujeme našemu největšímu dodavateli „Tiskárne Fop.“

Žáci 5. třídy

Červenec a srpen v pranostikách

K sedmému měsíci roku se váže snad nejméně pranostik ze všech. Patrně je to dáno tím, že rolníci byli v červenci plně zaměstnáni polními pracemi a neměli čas zabývat se tvorbou povětrnostních pořekadel. Mezi tím červencovým málem se ale vyskytují i dvě poněkud protikladné pranostiky „co červenec neuvaří – srpen nedopeče“ a „co červenec neupeče, to již srpnu neuteče“. Zatímco první poukazuje na fakt, že je-li červenec chladnější, v srpnu to patrně nebude o moc lepší, tvrdí druhá pravý opak. Z hlediska statistik je ale třeba přiznat, že průměrná teplota v srpnu je téměř ve 33 % případů vyšší než v červenci. Svatá Markyta symbolickým hozením srpů do žita dne 13. července ohlašovala počátek žní. Zajímavé je, že toto dnes velmi známé přísloví nebylo koncem 18. století ještě patrně vůbec známo.

- Červenec nese parna, krupobití a medovice, jestli hojný na bouřky a vichřice
- Svatá Markéta vede žence na pole. (13.7.)
- Kolem svatého Jakuba přicházejí silné bouře. (25.7.)
- Svatá Anna - chladna z rána. (26.7.)
- Když červenec pěkně hřeje, o vánocích se zima zaskvěje

Obrátíme-li teď pozornost k srpnovým pranostikám, již na první pohled nás překvapí, že jejich počet je v porovnání s červencem podstatně vyšší. Druhým zajímavým rysem srpna je, že si pořekadla většinou všímají pouze teplot. I když v srpnu máme co činit se sestupnou částí průměrné roční křivky teplot vzduchu, řekli jsme si, že srpen je v dlouholetém průměru po červenci druhým nejteplejším měsícem roku; k jeho kladům patří však klad, že je zřetelněji méně deštivý než červenec. Srovnáme-li ho dále s červnem, je srpen nejen teplejší, ale i výrazně sušší.

- Srpen má nejkrásnější počasí v roce.
- V srpnu když půlnoční vítr věje, bez deště sluněčko hřeje.
- Když jsou v srpnu velké rosy, zůstane obyčejně pěkné počasí.
- Když v srpnu naprší, tak než se oběd pojí, všechno slunce vysuší.

Zprávy z knihovny

Dne 16. 6. 2009 proběhlo v knihovně „Pasování prvňáčků na čtenáře“. Děti nejprve prokázaly své znalosti, poznávaly dle obrázků pohádkové postavy, názvy pohádek a hlavně to, jak se naučily číst. Pak je pan starosta pasoval na čtenáře a předal pasovací list. Pokud se některé z dětí rozhodne, může se stát čtenářem knihovny.

V sobotu 20. 6. 2009 byl v televizi další večer s „Knihou mého srdce“. Jsem přesvědčena, že pilně zasíláte své hlasy doma ze svých počítačů, protože hlasovací lístky si v knihovně moc neberete.

M. Novotná

Auto moto, antik a sběratelská burza

Všeobecná burza v termínech 15. 8. a 10. 10. 2009 se bude konat na zpevněné ploše letiště u Přešťovic – cca. 80km jižně od Prahy.

Přijďte prodat, co vám doma přebývá nebo koupit, co ještě nemáte.

Zváni jsou též numismatici, filatelisté, sběratelé odznaků, pohlednic a jiní...

Pro sběratele bude připravena krytá sekce. Občerstvení a toalety zajištěny.

Srdečně zvou pořadatelé!

Více na: www.burzaprestovice.eu , tel: 602132238

Inzerce

Navštivte nově otevřenou Kavárnu na náměstí v Horní Plané, v přízemí penzionu Adam – nekuřácké prostředí – italská káva Buscaglione – zmrzlina Carte d'Or – pivo Bernard – denní tisk – wi-fi připojení k internetu – snídaně – terasa.

Těšíme se na Vaši návštěvu – denně od 8⁰⁰ do 22⁰⁰.

Oznámení redakce

Uzávěrka Zpravodaje obce Černá v Pošumaví na měsíc září 2009 bude 31. srpna 2009. Příspěvky můžete zasílat elektronickou poštou na adresu cudelka@seznam.cz nebo je předat v písemné podobě na obecním úřadě.